

[Handelsministeren.]

ligt Standpunkt til disse — de var stillet væsentligst for at imødekomme i Udvalget fremsatte Ønsker —, har jeg nu undladt at indarbejde Ændringsforslagene i selve Forslaget. Der bliver jo ogsaa god Lejlighed til senere at stille Ændringsforslagene paa ny, saafremt der viser sig nogen Mulighed for at opnaa den fornødne Tilslutning til dem og til Lovforslaget i det hele taget. Jeg maa beklage, at det ikke var muligt i sidste Rigsdagssamling at opnaa den fornødne Tilslutning til Lovforslaget; jeg minder om, at den endelige Ordning med Hensyn til Nationalbanken og Statens indbyrdes Forhold ikke har Gyldighed længere end til 1938, samt at det i Lov af 12. Juli 1907 om Forlængelse af Nationalbankens Oktroj er bestemt, at der inden Udgangen af Aaret 1935 skal fremsættes Forslag for Rigsdagen til en ny Ordning. I Overensstemmelse hermed blev Lovforslaget saa fremsat i sidste Rigsdagssamling og, som sagt, paa Grundlag af en Overenskomst, som Nationalbanken og Regeringen var blevet enige om. Denne Overenskomst forudsatte, at Nyordningen blev godkendt inden for rimelig Tid, efter at Overenskomsten var tiltraadt af Parterne. Jeg skal ikke her ved denne Lejlighed udtale mig om, hvorvidt Nationalbanken fortsat vedstaar Overenskomsten eller ej, og jeg har selvsagt ogsaa været ude af Stand til at søge Overenskomstgrundlaget bekræftet. Det er jo den anden Part i Sagen, Rigsdagen, der har tøvet med at give Svaret. Nu vil jeg imidlertid haabe, at Rigsdagen i denne Samling vil tage sit Standpunkt i denne saa vigtige Sag. Det er nemlig meget uheldigt just i en økonomisk saa bevæget og uligevægtig Tid som den, vi nu lever i, at Nationalbankens Forhold er saa uklare, som de netop er.

Lovforslagets Indhold er det naturligvis unødvendigt for mig nu at komme nærmere ind paa, eftersom det jo for kort Tid siden er blevet behandlet her i Folketinget. Jeg kan derfor nøjes med at henvise til, hvad jeg allerede har sagt om Lovforslaget, der jo ved første Behandling i Fjor fik en udførlig Omtale. Jeg anbefaler nu paa ny Lovforslaget og haaber, at der i denne Rigsdagssamling maa kunne opnaas Enighed om en Nyordning af Nationalbankens Forhold.

Jeg skal derefter tillade mig at fremsætte for det høje Folketing *Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.*

Lovforslaget er enslydende med det Forslag til Lov om samme Emne, som jeg fremsatte i det Udvalg, der blev nedsat i Henhold til den gældende Valutalovs § 7 med Henblik paa Spørgsmaalet om Afvikling af de gældende Valutaforanstaltninger. Dette Udvalg havde Pligt til senest den 15. September 1934 at afgive Indstilling om de Foranstaltninger af økonomisk og handelspolitisk Karakter m. v., som eventuelt kunde træde i Stedet for de gældende Bestemmelser. Udvalgets Betænkning er omdelt til Rigsdagens Medlemmer. Det fremgaar tydeligt nok af Betænkningen, at vel har der været delte Meninger i Udvalget om de trufne Foranstaltninger og om de gældende Bestemmelers Berettigelse og Nødvendighed i den Udstrækning, hvori de praktiseres, men intet Medlem af Udvalget har stillet Forslag om, at man nu kunde ophæve alle de gældende Bestemmelser og lade Import og Eksport passe sig selv. Der er stillet forskellige Ændringsforslag i Udvalget til den gældende Ordning, men de er i Virkeligheden alle Udtryk for den Opfattelse, at den økonomiske Verdenskrise fortsat er til Stede, og at ogsaa Danmark som Følge deraf nødvendigvis maa opretholde sin Kontrol med Importen og i nogen Maade ogsaa med Eksporten.

Nogle Medlemmer af Udvalget har gennem de af dem stillede Ændringsforslag tilkendegivet som deres Opfattelse, at Tiden nu var inde til en Afvikling af de gældende Restriktioner. Jeg har ikke kunnet godkende denne Opfattelse. Jeg maa tværtimod fremhæve, og jeg fremhæver det udtrykkeligt, at der ikke er den mindste Bedring at spore for Danmark med Hensyn til at opnaa friere Afsætningsvilkaar i Udlandet for dansk Produktion. De Afsætningsvanskeligheder, der opstod for os i Slutningen af 1931 og i Begyndelsen af 1932, og som foranledigede den danske Regering og Rigsdag til at vedtage de første Valutalove, er saa langt fra at være blevet mindre faktisk forøget, og jeg maa desværre, alle Forhold taget i Betragtning, sige, at de økonomiske Foreteelser i andre Lande og de der trufne økonomiske Foranstaltninger byder os at være yderst opmærksomme og forsigtige i vore Dispositioner. Enhver, der vil se det, kan tydeligt nok skønne af Beretningerne udefra, at man i de andre Lande skærper Restriktionerne i Stedet for at lempe dem. Det er derfor dristigt at sige, at nu kan Danmark, ene af alle Lande praktisk taget, begynde paa at afvikle sine skærmende Forholdsregler mod at blive Offer for Følgerne af det verdensomfattende økonomiske Sammenbrud, der har tvunget saa at sige alle